

Bài của Chủ Tịch
Thomas S. Monson

Tái Khám Phá Tinh Thần Lễ Giáng Sinh

Cách đây nhiều năm, khi còn là một anh cả trẻ tuổi, tôi cùng với những người khác được gọi vào một bệnh viện ở Salt Lake City để ban phước cho các trẻ em bị bệnh. Khi bước vào, chúng tôi thấy một cây thông Giáng Sinh với các ngọn đèn sáng rực đầy thú vị và nhìn thấy những gói quà được gói kỹ nằm dưới các cành cây vươn ra. Sau đó, chúng tôi đi ngang qua các hành lang nơi có các em trai và em gái tươi cười chào đón chúng tôi—một số các em này tay hoặc chân bị bó bột, các em khác với bệnh tật có lẽ không thể được chữa lành nhanh chóng.

Một cậu bé bệnh rất nặng gọi tôi: “Anh tên gì thế?”

Tôi nói cho cậu bé biết tên tôi và cậu ấy hỏi: “Anh ban cho em một phước lành được không?”

Cậu bé ấy đã được ban phước và khi chúng tôi sắp ra về, cậu ấy nói: “Cám ơn các anh rất nhiều.”

Chúng tôi đi được một vài bước, và rồi tôi nghe cậu bé ấy gọi: “Anh Monson ơi, chúc anh Giáng Sinh vui vẻ nhé.” Sau đó một nụ cười tươi nở trên gương mặt của cậu bé ấy.

Cậu bé đó đã có được tinh thần lễ Giáng Sinh. Tinh thần lễ Giáng Sinh là một điều mà tôi hy vọng rằng tất cả chúng ta đều sẽ có trong lòng và trong cuộc sống của mình—không chỉ vào mùa lễ đặc biệt này không thôi mà còn suốt năm nữa.

Khi có được tinh thần lễ Giáng Sinh, chúng ta tưởng nhớ đến Ngài, là Đấng mà chúng ta kỷ niệm sự giáng sinh của Ngài và mùa này trong năm: “Ấy là hôm nay tại thành Đa Vít đã sanh cho các ngươi một Đấng Cứu Thế, là Christ, là Chúa” (Lu Ca 2:11).

Trong thời kỳ chúng ta, tinh thần tặng quà đóng một vai trò lớn trong việc tưởng niệm mùa lễ Giáng Sinh. Tôi tự hỏi chúng ta có thể được lợi ích bằng cách tự hỏi: Chúa sẽ muốn *tôi* dâng lên Ngài hoặc tặng các món quà nào cho những người khác vào mùa lễ quý báu này trong năm?

Tôi xin được đề nghị rằng Cha Thiên Thượng sẽ muốn mỗi chúng ta dâng lên Ngài và Vị Nam Tử của Ngài món quà vâng lời. Tôi cũng cảm thấy rằng Ngài sẽ đòi hỏi chúng ta nên tự hiến dâng mình và không ích kỷ hay tham lam hoặc hay tranh cãi, như Vị Nam Tử yêu quý của Ngài đã phán bảo trong Sách Mặc Môn:

“Vì quả thật, quả thật, ta nói cho các ngươi hay, kẻ nào còn tinh thần tranh chấp thì kẻ đó không thuộc về ta mà thuộc về quỷ dữ, . . . nó khích động trái tim loài người để họ tức giận tranh chấp lẫn nhau.

“Này, đây không phải là giáo lý của ta, để khích động trái tim loài người tức giận, để người này chống lại với người kia, mà giáo lý của ta là những việc như vậy phải được hủy bỏ” (3 Nê Phi 11:29–30).

Trong gian kỳ tuyệt diệu của thời kỳ trọn vẹn này, cơ hội của chúng ta để yêu thương và tự hiến dâng mình quả thật là vô hạn, nhưng chúng cũng dễ tàn lụi. Ngày nay có những tấm lòng đang cần được làm cho vui vẻ, những lời tử tế phải thốt ra, những hành động phải làm và những linh hồn phải được cứu vớt.

Một người nọ đã có một sự hiểu biết sâu xa đối với tinh thần lễ Giáng Sinh đã viết:

Tôi là Tinh Thần Lễ Giáng Sinh—

Tôi đến với gia đình nghèo khó, khiến cho những đứa trẻ mặt mày xanh xao phải mở to mắt ra đầy kinh ngạc.

Tôi khiến cho kẻ hà tiện phải thả lỏng tay ra và như vậy sơn một điểm sáng rực vào tâm hồn của kẻ ấy.

Tôi khiến người già cả trở lại thời thanh xuân của họ và vui cười như thời còn xuân sắc.

Tôi làm cho tâm hồn trẻ thơ luôn được sống động với những điều mơ mộng và làm cho giấc ngủ rục rờ với những giấc mộng dệt vô số điều kỳ diệu.

Tôi khiến cho các bước chân hăm hở trèo lên các bậc thang tẩm tối tay cầm những cái giỏ đựng đầy quà tặng, để rồi để lại những tấm lòng kinh ngạc trước lòng nhân từ của thế gian.

Tôi khiến cho đứa con hoang phí ngừng lại trong giây lát trên con đường ngông cuồng, rồ dại của mình và gửi đi một dấu hiệu nhỏ nào đó làm rơi xuống những giọt lệ vui mừng—những giọt lệ lau sạch nỗi buồn phiền.

Tôi bước vào những phòng giam, nhắc nhở những người đã bị bầm vấp về điều đã có thể xảy ra và hướng tới những ngày tốt lành trong tương lai.

Tôi nhẹ nhàng bước vào căn nhà màu trắng yên tĩnh nơi có nỗi đau đớn, và những bờ môi quá yếu ớt để thốt nên lời mà chỉ run rẩy lòng thầm biết ơn nhưng đầy mãnh liệt.

Trong một ngàn cách, tôi khiến cho thế gian mệt mỏi nhìn lên nhan Thượng Đế, và trong một giây lát ngăn ngụi quên đi những điều nhỏ nhặt và khốn khổ.

Tôi là Tinh Thần Lễ Giáng Sinh.¹

Cầu xin cho mỗi chúng ta khám phá ra lại tinh thần lễ Giáng Sinh—chính là Thánh Linh của Đấng Ky Tô.

GHI CHÚ

1. E. C. Baird, “Christmas Spirit,” trong James S. Hewitt, biên tập, *Illustrations Unlimited* (1988), 81.

GIẢNG DẠY TỪ SỨ ĐIỆP NÀY

Trong khi các anh em chia sẻ sứ điệp của Chủ Tịch Monson với gia đình mà mình giảng dạy, hãy cân nhắc việc nhấn mạnh đến câu hỏi mà ông đã đặt ra về các món quà mà Chúa sẽ muốn chúng ta dâng lên Ngài hoặc tặng cho những người khác trong mùa lễ này. Hãy khuyến khích những người trong gia đình mà các anh em giảng dạy ghi lại những ý nghĩ và ý kiến của họ (hoặc, đối với các em nhỏ, vẽ hình) về cách “khám phá một lần nữa tinh thần lễ Giáng Sinh—chính là Thánh Linh của Đấng Ky Tô.

GIỚI TRẺ

Đêm Trước Lễ Giáng Sinh Thật Là Hoàn Hảo

Bài của Jerie S. Jacobs

Khi tôi lớn lên, một trong những sự kiện nổi bật của mỗi năm là đêm trước lễ Giáng Sinh. Tôi cùng gia đình làm bánh pizza, đi hát các bài ca Giáng Sinh, và rồi quy tụ lại tại buổi họp đặc biệt devotional Giáng Sinh. Chúng tôi hát các bài thánh ca với bốn bè không vững vàng và chơi âm ỹ các bài ca bằng đủ loại nhạc cụ kỳ quặc của mình. Cha tôi luôn luôn kết thúc buổi tối đó với một ý nghĩ về Giáng Sinh mà làm cho chúng tôi rơi những giọt lệ hạnh phúc. Cuộc sống không trở nên tốt đẹp hơn đêm trước lễ Giáng Sinh.

Khi tôi lớn hơn một chút, mẹ tôi bắt đầu trông coi một cô bé hàng xóm tên là Kelly. Kelly đến nhà chúng tôi mỗi ngày sau khi đi học về trong khi mẹ của nó là Patty đi làm. Kelly đi theo tôi như một con chó con—âm ỹ và thiếu thốn. Chỉ khi nào Patty đến đón con gái về thì gia đình và nhà cửa của tôi mới được yên tĩnh thôi.

Vào một tháng Mười Hai nọ, tôi thấy kinh hoàng khi mẹ tôi mời Patty và Kelly cùng tham dự đêm trước Lễ Giáng Sinh với chúng tôi. Đêm trước Lễ Giáng Sinh của tôi. Mẹ mỉm cười và trấn an tôi: “Không có gì thay đổi cả đâu.” Nhưng tôi biết là sẽ có thay đổi. Họ sẽ ăn hết bánh pizza của chúng tôi. Kelly sẽ cười nhạo cách chúng tôi hát. Tôi đành chấp nhận đêm trước

lễ Giáng Sinh sẽ tệ hại nhất từ trước đến giờ.

Khi buổi tối đó đến, Patty và Kelly đến tham dự với chúng tôi, và chúng tôi nói chuyện, cười đùa và ca hát. Mẹ tôi nói đúng. Buổi tối đó *thật là* hoàn hảo. Vào nửa đêm, họ cảm ơn chúng tôi và miễn cưỡng ra về. Tôi đi

ngủ với tấm lòng chan hòa yêu thương và biết ơn. Tôi khám phá ra rằng các món quà thật sự quý báu của lễ Giáng Sinh không hề bị giảm bớt khi được chia sẻ. Thay vì thế khi chúng ta ban phát những món quà đó trở nên quý báu hơn và nhiều hơn gấp bội.

Đức tin, Gia đình, Trợ giúp

Thăm Viếng Giảng Dạy, một Công Việc Cứu Rỗi

Thành tâm nghiên cứu tài liệu này, và nếu thích hợp, hãy thảo luận tài liệu này với các chị em phụ nữ mà các chị em thăm viếng. Sử dụng những câu hỏi để giúp các chị em củng cố các chị em phụ nữ của mình và làm cho Hội Phụ Nữ thành một phần tích cực trong cuộc sống riêng của mình.

Việc thăm viếng giảng dạy mang đến cho các phụ nữ cơ hội để trông nom, củng cố và giảng dạy lẫn nhau—đó thật là một công việc cứu rỗi. Qua việc thăm viếng giảng dạy, các chị em phụ nữ phục sự thay cho Đấng Cứu Rỗi và giúp chuẩn bị các phụ nữ nhận được các phước lành của cuộc sống vĩnh cửu.

Chủ Tịch Spencer W. Kimball (1895–1985) nói: “Chúng ta ‘phải cảnh báo, giải nghĩa, khuyên nhủ, giảng dạy, và mời [những người khác] đến cùng Đấng Ky Tô” (GLGU 20:59), như Chúa đã phán trong những mặc khải của Ngài.” Ông còn nói thêm: “Chúng ngôn của các chị em là một phương tiện truyền đạt tuyệt vời.”¹

Với tư cách là các giảng viên thăm viếng, khi chúng ta gia tăng sự hiểu biết của mình về các lẽ thật phúc âm, thì chứng ngôn của chúng ta củng cố và hỗ trợ các chị em phụ nữ là những người đang chuẩn bị để chịu phép báp têm và làm lễ xác nhận. Chúng ta giúp các tín hữu mới dự phần vào phúc âm. Các cuộc viếng thăm và tình yêu thương của chúng ta giúp “mang trở lại những người đã đi lạc đường [và] làm ấm lòng những người đã trở nên lãnh đạm trong phúc âm.”² Và chúng ta khuyến khích các chị em

phụ nữ đến cùng Đấng Ky Tô qua việc tham dự đền thờ.

Chủ Tịch Kimball nói cùng các giảng viên thăm viếng: “Các chị em sẽ cứu vớt những linh hồn nhưng ai có thể biết được có nhiều người tốt lành tích cực trong Giáo Hội ngày nay là nhờ vào các chị em đã đến nhà họ và mang cho họ một quan điểm mới, một tầm nhìn mới. Các chị em đã vén lên bức màn. Các chị em đã trải rộng chân trời của họ. . . .”

“Các chị em thấy đó, các chị em không những cứu vớt các chị phụ nữ này mà có lẽ còn cả những người chồng và mái gia đình của họ nữa.”³

Từ Thánh Thư

Giáo Lý và Giao Ước 20:59;
84:106; 138:56

Từ Lịch Sử của Chúng Ta

Khi Tiên Tri Joseph Smith tổ chức Hội Phụ Nữ, ông nói rằng các phụ nữ không những chăm sóc cho người nghèo khó mà còn cứu vớt các linh hồn nữa. Ông cũng dạy rằng các phụ nữ trong Giáo Hội đóng các vai trò thiết yếu trong kế hoạch cứu rỗi của Cha Thiên Thượng.⁴ Khi được hướng dẫn bởi các nguyên tắc do Tiên Tri Joseph Smith giảng dạy, thì với tư cách là các chị em trong Hội Phụ Nữ chúng ta có thể cùng làm việc với nhau

để chuẩn bị cho các phụ nữ và gia đình của họ nhận được các phước lành lớn nhất của Thượng Đế.

“Chủ Tịch Brigham Young (1801–77) nói: “Chúng ta hãy có lòng trắc ẩn đối với nhau, và để cho [những người] vững mạnh dịu dàng chăm sóc những người yếu đuối để có được sức mạnh, và để cho những người có thể thấy hướng dẫn những người mù cho đến khi họ có thể tự mình thấy được con đường.”⁵

GHI CHÚ

1. Spencer W. Kimball, trong sách *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011), 116.
2. Eliza [nbR. Snow, trong sách *Daughters in My Kingdom*, 83.
3. Spencer W. Kimball, trong sách *Daughters in My Kingdom*, 117.
4. Xin xem Joseph Smith, trong sách *Daughters in My Kingdom*, 171–72.
5. Brigham Young, trong sách *Daughters in My Kingdom*, 107.

Tôi Có Thể Làm Gì?

1. Hội Phụ Nữ chuẩn bị cho tôi để nhận các phước lành của cuộc sống vĩnh cửu bằng cách nào?
2. Tôi có thể làm gì để làm gia tăng đức tin của những người tôi chăm sóc?

Để biết thêm chi tiết, xin vào trang mạng reliefsociety.lds.org.